

ROBERT MICHAEL/AFP/Getty Images

Europa's Oude Demonen Keren Terug

De vluchtelingencrisis geeft aanleiding tot een transformerende identiteitscrisis in Europa.

- Brad Macdonald
- [24-05-2017](#)

U heeft waarschijnlijk beeldmateriaal gezien van hulpeloze vluchtelingen die Europa overstroomden. Het kan tranen in uw ogen brengen om de foto's te zien van verdronken peuters, zwangere vrouwen die gevaarlijk terrein oversteken, en duizenden slecht-geklede, ondervoede kinderen.

Maar er is een andere belangrijke kant aan deze crisis die lang niet genoeg aandacht heeft gekregen. Dat is de impact die deze vluchtelingencrisis heeft en in toenemende mate zal hebben op Europa. Niet alleen de enorme financiële kosten, of de mogelijke infiltratie door Islamitische terroristen, of de onvermijdelijke erosie van de Europese cultuur. Deze gevolgen zijn aanzienlijk. Maar er ontvouwt zich iets meer fundamenteels en meer rede voor alarm.

Europa ervaart een transformerende identiteitscrisis.

In de onmiddellijke nasleep van de Tweede Wereldoorlog, het meest destructieve conflict in de geschiedenis, was het primaire doel van de naoorlogse architecten van Europa om een systeem te creëren dat vrede en stabiliteit zou garanderen. Dit betekende het onderdrukken van demonen uit het verleden en het oprichten van een systeem gebaseerd op meer geavanceerde waarden. Het naoorlogs Europa werd gebouwd om een groot belang aan coöperatie en collaboratie te hechten. Het werd ontworpen om verlicht, multicultureel en tolerant te zijn. Het heeft zichzelf als de morele autoriteit van de wereld gepositioneerd: Het verafschuwt oorlog; het verdedigt het milieu en de rechten van de mens; het hecht belang aan internationale samenwerking.

Het probleem is: – zoals elk geschiedenisboek zal aantonen – dit is niet *wat* Europa is. Dit zit niet in Europa's DNA.

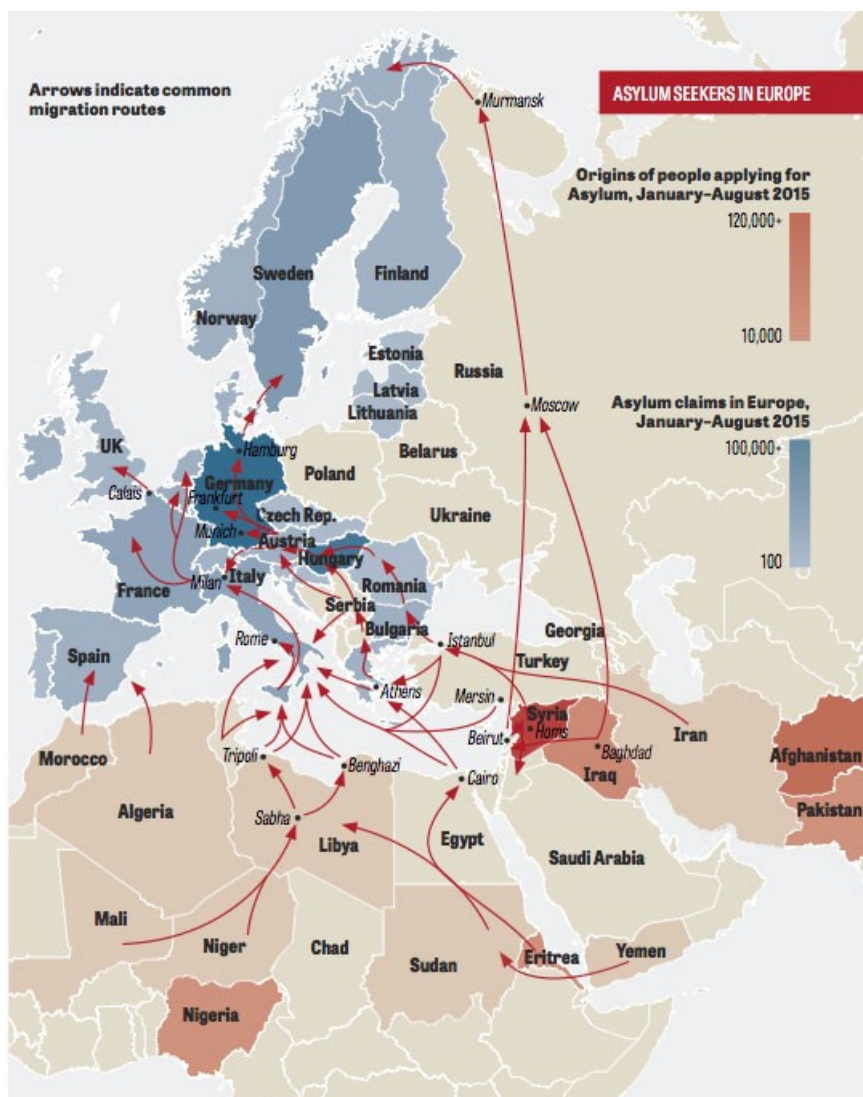
Misschien is het grootste effect van de vluchtelingencrisis wel, samen met de dramatische heropleving van Rusland en Europa's op en neer gaande financiële problemen, de manier waarop het ervoor zorgt dat Europa zijn naoorlogse laagje vernis eraf schuurt en terugkeert naar zijn verleden. Tolerant zijn voelt goed, totdat honderden duizenden buitenlanders je land binnenkomen en van je verwachten dat je de rekening betaalt. Multicultureel zijn is geweldig, totdat Moslims die met de Islamitische vlag zwaaien en hun ogen op je tienerdochter laten vallen, zich in het dorp vestigen. Anti-oorlog zijn voelt rechtschapen, totdat de Russische tanks de grens over rollen.

Europa is nu een plek waar dromen in botsing komen met de realiteit. (Deze botsing moet in Amerika en Engeland nog in die mate gebeuren, al wordt dit reeds zichtbaar.) Harde realiteit dwingt Europa tot het vervangen van naoorlogse waarden met fundamentele menselijke behoeften. Tolerantie wordt vervangen door vooroordeel, multiculturalisme door patriotisme, de gezamenlijkheid door een grotere vastberadenheid voor zelfbehoud en zelfpromotie.

De demonen uit het verleden keren terug, en zij provoceren de meest belangrijke verandering in Europa sinds de Tweede Wereldoorlog.

Een Hardnekkig Probleem

Meer dan 700.000 vluchtelingen zijn Europa binnengekomen tussen januari en september. Gedurende september en oktober staken elke dag 10.000 vluchtelingen de Europese grenzen over. Duitsland alleen al anticipeerde op de aankomst van nog 920.000 vluchtelingen in de laatste drie maanden van 2015, waarbij het totaal voor dat jaar op 1.5 miljoen kwam. Tienduizenden hebben zich in andere Europese landen gevestigd.

Er is geen enkel teken dat de crisis afneemt, ondanks de beste inspanningen van Europese leiders om de stroom te beteugelen. De reden is simpel: Het Midden-Oosten, voornamelijk Syrië, blijft een oorlogsgebied. Migrant stromen Europa binnen vanuit Afghanistan, Pakistan, Libië, Somalië, en andere door oorlog getroffen landen; potentieel zouden er nog honderdduizenden meer uit deze landen kunnen komen. Rapporten variëren, maar tussen de 8 miljoen en 11 miljoen Syriërs zijn ontheemd sinds 2008; miljoenen mensen zijn dakloos. Eén miljoen Syriërs zijn naar Libanon verhuisd. Twee miljoen zijn verhuisd naar Turkije. Zo'n 600.000 anderen bevinden zich in kampen in Jordanië.

Dit is niet overdreven: Tenzij er snel iets verandert zullen miljoenen vluchtelingen uit het Midden-Oosten, Noord-Afrika en Centraal-Azië in de komende maanden en jaren hun weg vinden naar Europa. Als hen de keus gegeven wordt, zullen de meesten zich naar Duitsland begeven.

Deze crisis zal niet snel of makkelijk weggaan. Er is geen eenvoudige oplossing, en geen manier om de verschrikkelijke kosten te vermijden. Europa is in grote problemen en de Europeanen beginnen deze realiteit onder ogen te zien. Hoe meer ze nadenken over de gevolgen, hoe meer hun bezorgdheid toeneemt.

Een Valide Dreiging

Het is niet politiek correct om te bespreken, maar het is de realiteit: Iemand moet de kosten van het onderhouden van de vluchtelingen betalen. Elke vluchteling kost meer dan \$18.000 per jaar, volgens schattingen van de Duitse lokale overheden. Dit zijn de kosten van huisvesting, voedsel, gezondheidszorg en administratieve kosten. De 1.5 miljoen vluchtelingen die Duitsland dit jaar zal accepteren kosten meer dan \$27 miljard.

Veel deskundigen zeggen dat het bedrag van \$18.000 niet nauwkeurig is en dat de werkelijke kosten veel hoger liggen. Het "Kiel Institute for Global Economics" schat de kosten op \$70 miljard per jaar. Dan zijn er ook de lange-termijn kosten van de integratie van vluchtelingen, het onderwijs en hen klaarmaken als beroepsbevolking. Het is geen geheim dat Europa geen plaatje van economische gezondheid is op dit moment. Het is een gerechtvaardigde zorg: Kan Europa zich veroorloven om

voor miljoenen vluchtelingen te zorgen?

Er is ook de dreiging van verhoogde terroristisch activiteiten. Meer dan 90 procent van de vluchtelingen zijn Moslim. In september arresteerden de Duitse autoriteiten een ronselaar van de Islamitische Staat die in een asielzoekerscentrum in Stuttgart opereerde. In een ander geval dat gemeld werd door *“the Express”*: “... erkende een van de vluchtelingen dat hij had geholpen meer dan 10 opgeleide (Islamitische Staat) rebellen te infiltreren in Europa onder het mom van asiel zoeken. Hij zei: ‘Ik stuur een aantal vechters die graag willen gaan en hun familie willen bezoeken. *Anderen gaan gewoon naar Europa om paraat te staan.*’ (10 september).

Eén video vertoonde vluchtelingen die zwaaiden met vlaggen van de Islamitische Staat terwijl zij uit de trein op Duitse bodem stapten. Een andere video liet zien hoe jonge mannen, waarvan één nog een jongen, hun vingers langs hun keel streken, als teken van onthoofding. Elias Bousaab, de Libanese Minister van Onderwijs, waarschuwde in oktober dat twee op elke 100 Syrische migranten die Europa infiltreren terroristen zijn van de Islamitische Staat. Dat zijn 2.000 terroristen voor elke 100.000 Syrische vluchtelingen.

Het is moeilijk om multicultureel en tolerant te blijven als je geconfronteerd wordt met dit soort aantallen!

Statistieken tonen eveneens aan dat criminele activiteiten toenemen wanneer er vluchtelingen arriveren. In oktober melde het *“Gatestone Institute”*: “Asielzoekers veroorzaken een stijging in gewelddadige criminaliteit in steden en dorpen in heel Duitsland” (11 Oktober). In september bleek uit een uitgelekt rapport dat de politie in Hamburg gestopt is met het confronteren van migrantenjongeren omdat ze vaak in de minderheid zijn of overweldigd worden. Berichten van vluchtelingen die winkeldiefstal plegen, inbreken in huizen, mishandeling plegen en Duitse vrouwen stalken zijn regelmaat geworden. In sommige steden en dorpen hebben de autoriteiten autochtone Duitsers gewaarschuwd om te vermijden ‘s nachts op pad te gaan.

Ruimdenkend zijn is makkelijk van een afstand. Het wordt veel lastiger als je je huis niet kan verlaten uit angst voor buitenlanders.

Een Ernstige Tegenreactie

Wanneer men zich bedreigd voelt zit het in de menselijke natuur dat verbittering en woede opwelt. Zoals te verwachten zijn er steeds vaker anti-vluchtelingen demonstraties in Europa. Het aantal demonstranten bij deze betogingen neemt ook toe, en veel van deze protesten hebben een solide groep Nazi's. Op een demonstratie in Duitsland hoorde men demonstranten zingen, “We zullen jullie (vluchtelingen) aandoen wat Hitler de Joden aandeed.” Gewelddadige aanvallen op migranten en op huizen en kampen van migranten zijn ook gemeengoed geworden. Het Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken meldde meer dan 490 aanvallen tussen januari en oktober; er werden er slechts 153 gemeld voor heel 2014.

Tijdens de burgemeestersverkiezingen in Keulen op 17 oktober werd kandidaat Henriette Reker in haar keel gestoken door een rechtse extremist. Deze man viel Reker aan vanwege haar steun aan Angela Merkel's omhelzing van vluchtelingen. Diezelfde dag werd een school in Zweden, die werd voorbereid om 80 vluchtelingen op te vangen, in brand gestoken. Incidenten als deze komen wekelijks, soms dagelijks, voor in Duitsland en andere landen die migranten hebben opgenomen.

De vloedgolf van woede en frustratie heeft een dramatisch en verontrustend effect op de politiek in Europa. De populariteit van extreemrechtse partijen en partijen die pleiten voor een anti-immigratie beleid stijgt in rap tempo.

In de parlementsverkiezingen in Zwitserland in oktober won de Zwitserse Volkspartij, een conservatieve anti-immigratie partij, moeiteloos met 30 procent van de stemmen. (De migrantencrisis was de belangrijkste zorg voor meer dan de helft van de kiezers.) In Zweden is de Zweedse Democraten, een extreemrechtse partij met neo-nazi-connecties, nu de populairste partij in het land. Tijdens de parlementsverkiezingen in 2010 won het 5.7 procent van de stemmen; in oktober toonden polls aan dat ze nu 25 procent van de stemmen winnen. Het is hetzelfde in Denemarken, waar de Deense Volkspartij onlangs zijn grootste deel van de stemmen ooit heeft gewonnen.

De meest populaire partij van Nederland, de Partij voor de Vrijheid onder leiding van Geert Wilders, is voorstander van het confronteren van Islam in Europa. Wilders waarschuwt regelmatig over de “Islamitische invasie” die plaatsvindt, en waarschuwt dat de vluchtelingen een bedreiging vormen voor de Nederlandse “veiligheid, cultuur en identiteit.”

Europese politici zullen in het reine moeten komen met de nieuwe realiteit: Om politiek te gedijen zullen zij minder zorg moeten besteden aan tolerantie en multicultureel zijn, en meer zorg moeten besteden aan het verdedigen van hun land (en Europa in het algemeen) tegen negatieve gevolgen van vluchtelingen en de heropleving van Rusland, en de voortdurende financiële onzekerheid.

Een Existentieel Probleem

Denk ook aan de hachelijke situatie die de vluchtelingencrisis schept voor de Europese Unie. EU leiders en naties zijn in conflict (en vaak aan het kibbelen) over hoe ze moeten omgaan met vluchtelingen. Angela Merkel wil dat Europa de vluchtelingen omarmt; ondertussen zijn de regeringen van Hongarije en Slovenië hekkens aan het bouwen om de migranten buiten te houden.

In meer dan één opzicht heeft de vluchtelingencrisis het nationale beleid (en nationale leiders) opgezet tegen het EU beleid (en EU leiders). Op sommige momenten hebben landen het EU-beleid en de EU principes genegeerd ten behoeve van een beleid in eigen belang. Neem bijvoorbeeld het Schengen Akkoord. Een van de bepalende kenmerken van de EU is open grenzen en het vrije verkeer van personen tussen de lidstaten. Dit werd geformaliseerd in het Akkoord van Schengen, een historisch verdrag in 1985 ondertekend, dat een Europa zonder grenzen vormde waarbij vrij verkeer van goederen en personen werd toegestaan. Tijdens de vluchtelingencrisis hebben zich grenscontroles en zelfs grenssluitingen voorgedaan in de EU-lidstaten in de Balkan en zelfs in Oostenrijk en Duitsland. Als het puntje bij paaltje komt, gaat het nationaal belang vóór op het EU-beleid.

Migranten steken de grens tussen Macedonië en Servië over op hun weg naar Duitsland.

Dit roept een aantal fundamentele vragen op over de EU. Wat is haar doel, en hoe waardevol zijn de instellingen, als lidstaten in het geval van een crisis gewoon de EU-beginselen kunnen negeren en kunnen handelen op een manier waarvan zij denken dat deze in hun eigen belang is?

Dit betekent niet dat de vluchtelingencrisis de EU uit elkaar zal scheuren. In feite zal de botsing van belangen tussen de EU-lidstaten en Brussel een belangrijke discussie op gang brengen over de wijze waarop de Europese eenheid vergroot zal worden. Hoewel de vluchtelingencrisis een aantal scheuren in de EU heeft veroorzaakt, is het ook een prikkel tot grotere samenwerking.

De vluchtelingencrisis is bijvoorbeeld een belangrijke stimulans, onder andere, voor de ontwikkeling van een EU-leger. Europeanen beginnen de waarde in te zien van het oplossen van de vluchtelingencrisis bij de bron. Dit betekent een grotere militaire betrokkenheid in het Midden-Oosten en Noord-Afrika, en in de Middellandse Zee. "We zullen ons veel sneller richting een EU-leger bewegen dan de mensen denken" aldus Joseph Daul, voorzitter van de Europese Volkspartij, de grootste politieke partij op Europees niveau, op 15 oktober.

Jean-Claude Juncker, de voorzitter van de EU Commissie, heeft de ontwikkeling van een Gemeenschappelijk Veiligheid-, en Defensiebeleid topprioriteit gemaakt. "Europese defensiesamenwerking blijft een lappendeken van bilaterale en multilaterale overeenkomsten," stond in een strategische nota die in juni werd uitgegeven door de Europese Commissie. "Het is tijd voor een afrekening: Traditionele methoden van samenwerking hebben hun grens bereikt en bleken onvoldoende. Europese defensie heeft een paradigma-verandering nodig die in lijn ligt met de buitengewone toename van wereldwijde dreigingen en grilligheid van onze buurlanden."

In normale taal, zegt dit document dat in opdracht van Juncker werd gepubliceerd, dat Europa behoefte heeft aan een leger dat in staat is om de confrontatie met Rusland aan te gaan, op te kunnen treden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika en dat de golf aan vluchtelingen kan stoppen.

Politieke Onrust in Duitsland

De vluchtelingencrisis heeft een politieke crisis in Duitsland veroorzaakt. Duitse politiek was gedurende meer dan een decennium opmerkelijk stabiel, grotendeels dankzij het consistente leiderschap van bondskanselier Angela Merkel. Maar Merkel's leiderschap, en erfenis, zijn nu in ernstig gevaar.

Merkel heeft de vluchtelingen en migranten omarmt, hen een huis beloofd, een nieuwe start en een nieuw leven. In eerste instantie was het Duitse publiek het in het algemeen met haar eens. Maar toen de beelden van honderdduizenden moslims die Europa binnenstroonden naar buiten kwamen, begon het Duitse publiek zich te bedenken. Merkel niet. Zij veranderde haar taalgebruik en schroefde haar enthousiasme iets terug, maar zij veranderde niet van mening. Wat haar betreft moeten de Duitse grenzen open blijven.

De tijd zal het leren, maar Merkel's omhelzing van de migranten zou wel eens haar ondergang kunnen worden.

De populariteit van bondskanselier Merkel is aan het kelderen. Op 20 oktober maakte *EurActiv* de peilingen bekend die lieten zien dat het publieke vertrouwen in de kanselier een historisch laagtepunt heeft bereikt. "Haar benadering van de vluchtelingencrisis ... is de voorheen hooggeprezen koningin der peilingen duur komen te staan," meldde de organisatie. "Volgens de data verzameld door INSA ten behoeve van Focus Online, *geloofd ongeveer 33 procent van de Duitsers dat het goed voor haar zou zijn om af te treden*" (nadruk van mij).

Volgens Richard Hilmer, voormalig hoofd van Infratest-Dimap, een provider van verkiezingsonderzoek, "groeit het gevoel dat het (Merkel's vluchtelingen-)beleid uit de hand loopt." Merkel is het gezicht van de mislukking, en zij zal "persoonlijk verantwoordelijk worden gehouden voor alles wat vanaf nu gebeurt, of dat nu negatief of positief is," zei hij. De Duitse krant *'Die Welt'*, meestal een bondgenoot van Merkel, meldde: "De kanselier loopt op dun ijs." Voor Merkel is de meest verontrustende trend de toenemende wrevel en het verzet dat vanuit haar eigen partij komt. Op 7 oktober schreven de 34 regionale ambtenaren van de Christen Democratische Unie (CDU) een brief naar Merkel, waarin ze waarschuwden dat de middelen van Duitsland bijna zijn uitgeput vanwege haar open-grenzen beleid. Binnen enkele dagen hadden honderden CDU-leden de brief ondertekend.

Een artikel in de *Wall Street Journal* beschreef een bijeenkomst van de CDU in oktober: "Mevrouw Merkel was op woensdag naar de Oost-Duitse stad Schkeudits gekomen voor een bijeenkomst met leden van haar Christen Democratische Unie. Maar wat een bijeenkomst onder vrienden moest zijn veranderde in een zinderende aanklacht tegen haar als kanselier. De één na de ander wisselden de afgevaardigden in het Globana Trade Center elkaar af om haar open-deur beleid voor vluchtelingen te bekritisieren" (16 Oktober).

Bij een protest georganiseerd door de Duitse anti-immigranten beweging PEGIDA in Dresden, liepen de demonstranten met galgen voor Angela Merkel rond.

Hoewel veel Duitsers Merkel respecteren en bewonderen, en geloven dat zij als kanselier heeft uitgeblonken, zijn ze fel tegen haar aanpak van de vluchtelingencrisis. De Duitse bondskanselier is kwetsbaarder dan ooit.

De ondergang van Merkel zou een enorme kans kunnen vormen voor de juiste partij, en voor de juiste persoon.

Let op Bavaria

Duitsland wordt gegrepen door diepe sociale en politieke onrust en gaat door een transformerende identiteitscrisis. Een nieuw politiek experiment is zich aan het vormen waarbij politieke partijen van Duitsland zichzelf positioneren om zich zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor een Duits publiek dat de crisis moe is en dat zich in de steek gelaten voelt door het voortdurende gebrek aan echte oplossingen, en dat zich in toenemende mate bezorgd maakt over de toestroom van vluchtelingen.

Terwijl de oude demonen van Europa terugkeren en de fundamentele drang tot zelfbehoud en nationalisme weer grip krijgt,

zullen de Duitsers in toenemende mate zoeken naar een leider en politieke partij die bereid zijn en in staat zijn om Duitsland (en zelfs Europa) door deze transformatie heen te leiden.

De regio die we nu in de gaten moeten houden is Beieren. Gelegen in het zuidoostelijke deel van Duitsland, grenzend aan Oostenrijk en de Tsjechische Republiek, vormt Beieren de ziel van het land. De regio is conservatief en sterk Katholiek, en het heeft een rijke geschiedenis met een aantal van Europa's machtigste rijken en de meest gevaarlijke regimes. "Beieren is vaak een centrum voor nieuwe politieke experimenten in Duitsland geweest," verklaarde Stratfor. "In tijden van diepe sociale onrust betekende dit het omarmen van extreme standpunten" (18 Oktober).

Beieren, en in het bijzonder de stad München, was de voedingsbodem van het nationaalsocialisme. De jonge Adolf Hitler groeide op in Beieren, en deed zijn eerste poging om de macht te grijpen in 1923 in München, in de Bierhal Putsch. München "had een speciale plek in de nazi-pantheon, en Hitler verklaarde het in 1935 tot 'hoofdstad van de Nazibeweging'" (ibid.).

Er is een zeer goede kans dat de volgende leider van Duitsland uit Beieren zal komen.

De belangrijkste politieke partij in Beieren is de Christelijke Sociale Unie. De CSU is conservatief en is een van de grootste reguliere politieke partijen in de Duitse politiek. Het is ook de zusterpartij en historisch bondgenoot van de Christelijke Democratische Unie, de partij van Angela Merkel. Samen hebben de CDU en CSU de meest invloedrijke bondgenootschap gevormd in de hedendaagse Duitse politiek.

Maar de vluchtelingencrisis heeft voor spanningen en instabiliteit in deze alliantie gezorgd. De CSU deelt de standpunten van Merkel over de vluchtelingenpolitiek niet; het verzet zich hier in feite sterk tegen. (Beieren zit in de frontlinie van de crisis en heeft de vluchtelingen in Beierse dorpen en steden zien binnenstromen.)

Horst Seehofer, de Beierse minister-president en voorzitter van de CSU, is een van Merkel's sterkste critici. In oktober dreigde Seehofer om Merkel en de federale overheid voor de rechter te dagen over het migrantenbeleid. Hij liet ook doorschemeren dat als Merkel haar toon niet verandert er een politieke crisis tussen de CDU en CSU zal ontstaan. Ondanks zijn sterke verwijten wordt Seehofer onder druk gezet door CSU-aanhangers om zich nog sterker tegen Merkel te verzetten en de vluchtelingencrisis op te lossen.

Hoewel de meerderheid van het Duitse publiek het niet eens is met Merkel over de kwestie van de vluchtelingencrisis, willen de meeste Duitsers zich niet aansluiten bij extreemrechtse partijen als PEGIDA of Alternative für Deutschland. Het Duitse volk wil een reguliere politieke partij die dezelfde opvattingen heeft over belangrijke kwesties, vooral wat betreft de vluchtelingen. De CSU is daarvoor de aangewezen partij - klaar om te profiteren van de misstap en mogelijke ondergang van Merkel.

Twee Personen om in de gaten te houden

Maar hier is waar het echt interessant wordt. Horst Seehofer heeft een nauwe band met twee personen die *the Trumpet* sinds lange tijd geïdentificeerd heeft als kandidaten om een grotere rol in de Duitse politiek te spelen. De eerste is Edmund Stoiber, voormalig leider van Beieren en oud- CSU-voorzitter.

Stoiber heeft, evenals Seehofer, in het openbaar zijn zorgen uitgesproken over de vluchtelingen en de manier waarop Merkel de crisis aanpakt. Hij heeft gewaarschuwd dat door deze crisis de "ontbinding" van Europa dreigt; hij heeft de standpunten van Merkel over Islam in twijfel getrokken; en hij heeft Merkel berispt voor het negeren van de belangen van het Duitse volk. In september meldde de Duitse media dat Stoiber een anderhalf uur durende geheime ontmoeting heeft gehad met de premier van Hongarije, Viktor Orbán. Orbán is een paria in Europa vanwege sentimenten die hij heeft geuit over vluchtelingen die door velen als wreed en harteloos beschouwd worden. Het lijkt erop dat Stoiber geen probleem heeft om met Orbán te praten. (Er werd ook vermeld dat na deze geheime ontmoeting met Orbán, Stoiber hem uitnodigde om te spreken op een bijeenkomst van CSU politici.)

Stoiber heeft een lang erfgoed in de Duitse politiek en werd getraind door de Duitse sterke man Franz Josef Strauss. (Gerald Flurry legt dit erfgoed uit in *"Has Germany's Strongman Finally Arrived?"*)

"Stoiber en Seehofer verwoorden de gedachten en zorgen van een snel groeiend aantal Duitsers en Europeanen. Hun boodschap is populair en dat zal nog meer toenemen als de vluchtelingencrisis intensiveert.

De andere persoon die we in de gaten moeten houden is Karl-Theodor zu Guttenberg, een geboren Beier en eveneens een discipel van Strauss. Voordat hij in 2011 naar Amerika verhuisde was Guttenberg de Duitse minister van defensie, de meest populaire politicus in Duitsland, en de man van wie velen verwachten dat hij de toekomstige bondskanselier zou worden. Guttenberg heeft een boeiende persoonlijkheid. Hij behoort tot de Duitse adel en ziet eruit als een filmster. Hij communiceert met kracht en energie, maar is ook een pragmatische, diepe denker. Guttenberg begrijpt Duitsland en Europa.

Guttenberg is een trouw CSU-lid en Seehofer heeft hem al jarenlang gesmeekt om terug te keren in de Duitse politiek. Lange tijd wees Guttenberg het verzoek van Seehofer af. Dat veranderde in oktober toen hij een baan accepteerde waarbij hij samenwerkt met Seehofer en de CSU. "Deze stap terug in de politiek lijkt relatief klein voor een man die minister van economische zaken en defensie was en die werd beschouwd als kandidaat bondskanselier," merkte de *Süddeutsche Zeitung* op. "Maar blijkbaar is dit precies het juiste instapniveau dat Karl-Theodor zu Guttenberg wil" (1 oktober).

Guttenberg zal toetreden tot Seehofer's CSU-adviesteam en raad geven over buitenlands beleid, defensie en technologie. Hij zal Seehofer ook helpen om de partij voor te bereiden voor lokale, nationale en Europese verkiezingscampagnes, met inbegrip van de federale verkiezingen in 2017 en de nationale verkiezingen in 2018. Guttenberg zal nauw samenwerken met Seehofer, en ongetwijfeld samen met Edmund Stoiber.

We moeten deze as van krachtige Beierse mannen in de gaten houden!

De vluchtelingencrisis duwt Duitsland (en Europa) in een transformerende identiteitscrisis. Duitsland en Europa zullen op zoek gaan naar een leider die begrijpt wat er gebeurt. Zij zullen iemand zoeken die in staat is deze nieuwe identiteit vorm te geven – iemand die in staat is om op te staan tegen Rusland, om de vluchtelingen hard aan te pakken, en om ten slotte de economische crisis op te lossen.

Dit is de nieuwe ontvullende waarheid: Hedendaags Europa is op zijn retour en Europa's oude demonen keren terug.■

Trompet Nieuwsbrief

"Great Again"

America zal weer groots worden, maar niet op de manier zoals miljoenen Amerikanen denken.

DOOR GERALD FLURRY

In het voorjaar van het eerst op de televisie mijn nieuwe boekje "Great Again" aanbevelen. Dit boek werd uitgegeven in de zomer van 2016. De nieuwsgierige president Donald Trump publiceerde ongeveer op hetzelfde moment een boek met dezelfde titel. Toen mijn nieuwe boekje naar de drukker ging, wist ik niets over het boek van Mr. Trump. Omschrijvende was de titel "Trump's America" (Dit is mijn Amerika). Hij veranderde de naam naar "Great Again" (Dit is mijn Groots). In dit boekje wordt de titel van het boekje "Great Again" (Dit is mijn Groots) genoemd. In dit boekje wordt de titel van het boekje "Great Again" (Dit is mijn Groots) genoemd.

[Lees de rest van het artikel](#)

Trompet Nieuwsbrief

Blijf op de hoogte en schrijf u in voor onze nieuwsbrief. Dit is gratis en zonder verdere verplichting.